

Maar los van een persoonlijke beoordeling over de kwaliteit van de sculpturen op-zich : wat te denken van het feit dat “Het vagevuur” onderaan de Peperbusse, één van de oudste en authentiekste hoekjes van de Stad, elk jaar opnieuw quasi de hele maand augustus aan het oog van bezoekers onttrokken wordt door logistieke diensten van de Paulusfeesten? (En in 2010 ook “het monumentje “La Chèvre Folle”). Of de “Vissersvrouwen” van Gust Michiels die om de haverklap verscholen worden door tentconstructies voor *Oostende voor Anker* of andere *Theaters aan Zee*? De curatoren van TAZ van enkele jaren geleden vonden het nodig rond de “Vissersvrouwen” een heus tropisch eilandje, palmbomen inclusief, aan te leggen.

Indien het bestuur dan toch vaak gebruik wil maken van het stationsplein om er evenementen te organiseren, dan dient het geen vaststaande sculptuur vlak in het midden van die ruimte neer te ploffen. Een kaakslag voor de kunstenaar en een sta-in-de-weg voor organisatoren.

Een grote tent met daarrond nog een met afsluithekkens gesloten perimeter plaatsen tussen het Monument der Zeelieden en de dijkreling (TAZ 2010) getuigt al evenmin van esthetische fijngevoeligheid. Eigenaardig dat dergelijke respectloze ingrepen telkens weer gebeuren door fijnbesnaarde cultuurmensen.

De originele, esthetische, dynamische verlichting van “Zeilen op zee” op het Vuurkruisenplein, essentieel bij het concept nochtans, werkt al jaren niet meer. Het monumentje voor de Witte Nonnen in de gelijknamige straat lijkt dan weer in korte tijd uitgegroeid tot een ideale plek om fietsen te stallen. De zwiepende lijnen van “Dansende golven” worden te niet gedaan door het horizontale van de zeedijkrelingen rondom. Beeld en reling zijn echt niet compatibel en daarom hoort het beeld niet op die plek.

“De zee” (“Dikke Mathille”) wordt storend ontsierd door twee constructies links en rechts in het plantsoen waarin ongetwijfeld de nodige hydraulica zit (wat toch ook verzonken onder de grasmatten moet kunnen functioneren?) en ’s zomers door een veel te hoog opschietend bloemenborder. Vooral voor automobilisten wordt de zichtbaarheid van de sculptuur daardoor slecht. Bovendien hoort deze sculptuur op het Kursaal.

Hoe vaak wordt het zicht op het Bloemenuurwerk –waarvoor kosten noch moeite gespaard worden– op topdagen niet belemmerd door een tentconstructie voor een of ander evenement? De vlaggenmasten vlak achter het Ensormonument in het Leopoldpark, waarop vaak schreeuwerige sponsorvlaggen voor een of andere manifestatie wapperen, zijn smakeloos. Door gebrek aan onderhoud is “Levensboom” van Jacky De Maeyer op de Begraafplaats Stuiverstraat gewoon stuk gegaan. De afgezaagde hand van de neger in het Leopold II-monument is dan weer een ander verhaal.

RECYCLAGE, VERDWIJNINGEN EN EEN ENSORIAANSE OPTELSOM

Voor wat sommige aankledingen met sculpturen of monumenten betreft werd nogal wat gerecycleerd. Het sierlijk beeldje op het Mac Leodplein, van Julien Dillens, komt uit de plantsoenen van Kursaal III (het tweede, gelijkaardige beeldje is verdwenen). Door het ontbreken van haar wapperende sluiers is de oorspronkelijke betekenis (“Fortuna”) niet meer te begrijpen. De buste van Leopold II, van Thomas Vinçotte, nu op het Prinses Clementinaplein, sierde oorspronkelijk een ruimte in het Kursaal III en stond daarna lange tijd in het Heem Museum op het Wapenplein.

Het bescheiden memoriaal voor Leopold III bestaat grotendeels uit recuperatiemateriaal van Kursaal III. De kariatiden nabij de Oude Watertoren sierden oorspronkelijk de gevel van een zeedijkvilla. Het beeld van Pastor Pype was oorspronkelijk een gevelbeeld van een schoolgebouw

en helemaal niet geschikt voor het plaatsen in de open ruimte wegens te dun postuur van het personage (als gevelbeeld speelde dat geen rol). De allegorische beelden in de Koninginnelaan sierden het vooroorlogse Postgebouw en lagen lang te verkommeren in de Stedelijke Werkhuizen.

Sommige sculpturen op het openbare domein zijn gewoon verdwenen : de fonteinsculptuur van het Conscienceplein (voorheen Marie-Joséplein), één van de putti-groepen van vóór het Zwembad (toen eigendom Koninklijke Schenking), de fonteinsculptuur van Bart Soubry uit het Toerismebureau, één van de vier beelden van het vooroorlogs postgebouw opgesteld in de Koninginnelaan...

Tot slot nog een optelsommetje rond Ensor: naast zijn veel bezochte grafzerk zijn er op het openbaar domein nog de buste door Edmond de Valériola (Leopoldpark), de Ensorkamer van Daniel Spoerri (voorheen Albert I-Promenade, straks waar???), de “Ex-voto” door Xavier Tricot (Leopoldpark) en een gedenkplaat door Gust Michiels voor zijn geboortehuis aan de gevel van het Nieuw Helmond-gebouw in de Langestraat. Reken daarbij nog het museum Ensorhuis én een straatnaam...

RAADPLEEG REGELMATIG ONZE WEBSITE! (www.deplate.be)

Wat vindt U daar?

- De inhoud van onze bibliotheek en van ons documentatiecentrum
(klikken op documentatiecenter

Het jaarprogramma (met eventueel de laatste aanpassingen).

De bookshop
(met mogelijkheid tot bestellen)

- De tijdelijke tentoonstellingen.

- De geschiedenis van De Plate en van ons Museum.